

Bevarandeplan för Natura 2000-området Torups ängar SE0420246

Torups ängar, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Torups ängar

Län: Skåne
Kommun: Simrishamn
Läge: 2 km väster om Vitaby kyrka
Markägare: Enskild
Areal: 102,9 ha
Skyddsform: Saknas
Bakgrund: pSCI beslutat av Regeringen 1998-12.
SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.
SAC fastställt av Regeringen 2011-03.
Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länstyrelsen Skåne 2017-12-21
respektive 2017-12-22.
Reviderad: 2017-08

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan dessa planer har beslutats.

Mer information om Natura 2000

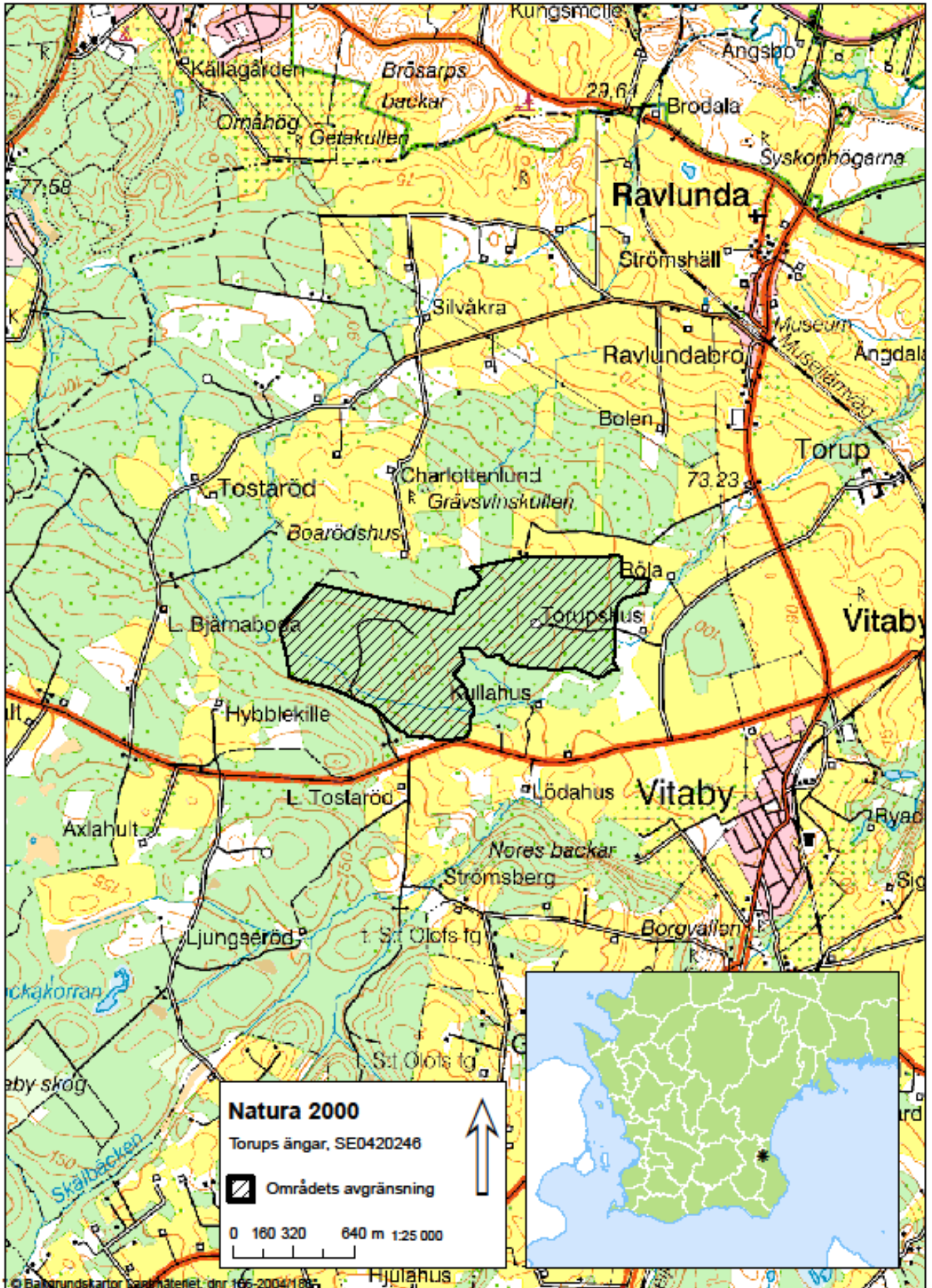
Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden.....	7
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	9
Naturtyper.....	9
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	11
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	12
Skydd och reglering.....	13
Prioriterade bevarandeåtgärder.....	13
Restaureringsåtgärder.....	13
Löpande skötsel.....	13
Uppföljning.....	13
REFERENSER.....	14
BILAGOR.....	14
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	15
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	16
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	17
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	18

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Torups ängar ligger strax nordväst om Vitaby i Simrishamns kommun. Torups ängar är ett sammanhängande lövskogsområde dominerat av medelålders bokskog med stort inslag av klibbalsumpskog. Relativt stor andel av skogen består av ek med hasseldominans i buskskiktet. I vissa delar finns ett stort inslag av äldre bok och ek respektive enstaka lind och alm. Mindre delar av området är ask-, alm-, avenbok-, blandlöv- eller björkskogsklädda. Namnet Torups ängar och förekomsten av de äldre träden tyder på tidigare ängesbruk eller skogsbeta i ett öppnare landskap. Klibbalsbestånden har bitvis grova socklar som indikerar skottskogsbruk. I området kring Torups ängar ligger stora arealer av skottskog. En relativt stor andel av områdets yta, nästan 20%, är planterad med gran. Dessa områden var till större delen öppna ängs-, betes- eller åkermarker enligt flygbilder från 40-talet. Två mindre partier var granplanterade redan på 20-talet.

Ädellövbestånden är örtrika med bl.a. gulplister, harsyra, lundgröe, hässlebrodd, skogssvingel och lundslok. I de äldre bestånden hittas även skogskorn och orkidéer i fältskiktet. Här finns även ett flertal rödlistade lavar rapporterade; rosa lundlav, stiftklotterlav, bokvårtlav, grå skärelav och bokkantlav. Ädellövskogen är bitvis blötare och av högört-typ med dominerande inslag av skogsbingel. Små arealer är torra och hedartade med inslag av kruståtel och buskstjärnblomma. Flera ved- och ticklevande skalbaggar är påträffade i området. De är bundna till äldre träd av bl.a. bok, ek, al och äldre hasselbuskar/-bestånd. Såväl ask- som aldominerade områden förekommer. Orkidéer förekommer i gläntor på fuktig mark. Lövsumpskogarna är delvis översilade med rörligt grundvatten och delvis med stillastående vatten, och detta har gynnat områdets flora. Området avvattnas till Klammersbäck (EU_CD: NW617647-139740, huvudavrinningsområde SE88089) och är genomdraget av ett antal diken. I västra delen av området är diken relativt välunderhållna.

Berggrunden utgörs av gnejs och är överlagrad av morän och moränlera. Torups ängar ligger i öster i anslutning till Natura 2000-området Klammersbäck-Torup.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Torups ängars naturtyper med arealer 2010 och Natura 2000-arter. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
*9020, Boreonemoral ädellövskog ♦		1	1
*9080, Lövsumpskog ^o	1,6	6,0	7,7 (av vilket 0,08 saknar bedömd bevarandestatus)
9110, Näringsfattig bokskog ^o	0,72	15,0	17,8 (av vilket 2,1 saknar bedömd bevarandestatus)
9130, Näringsrik bokskog	17,7	7,0	24,7
9160, Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog	7,9	3,0	10,9
Total areal naturtyper		62,0	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
^o naturtyp som saknar bedömd bevarandestatus			
♦ Ej ännu av Regeringen beslutad areal då det som tidigare varit naturtyp 9180 har ersatts av naturtyp 9020.			
Icke naturtyper			
<i>Utvecklingsmark mot:</i>			
9020, Boreonemoral ädellövskog		3,8	
9110, Näringsfattig bokskog		0,37	
9080, Lövsumpskog		10,1	
9750/91E0, Svämlövskog		1,1	
Total areal utvecklingsmarker		15,4	
Total områdesareal		103	

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatsdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

Motivering: Området är intressant tack vare de värden som är knutna till äldre träd, främst invertebratfaunan och de många lavarna. Skogen i Torups ängar har ett märkvärdigt stort inslag av ek, och i vissa delar av skogen är mängden ek så pass stor att skogen kan klassas som ekskog. Även om området idag är skogbevuxet, så finns fortfarande bevis för existensen av det tidigare öppnare landskapet.

Bevarandesyftet med Natura 2000-området Torups ängar är att bevara de gamla och grova träden och de naturvärden som är knutna till dessa, samt de kvarvarande bevisen för det äldre kulturlandskapet. Naturtyperna Nordlig ädellövskog (9020), Lövsumpskog (9080), Näringsfattig bokskog (9110), Näringsrik bokskog (9130) och Näringsrik ekskog (9160) ska uppnå och bevaras i gynnsam bevarandestatus. Naturtyperna Nordlig ädellövskog (9020), Lövsumpskog (9080) och Näringsrik ekskog (9160) är prioriterade över de andra naturtyperna i området. Dessa naturtyper innehåller många av de viktiga livsmiljöer och strukturer som utgör motiveringen för områdets Natura 2000-klassning. Nordlig ädellövskog (9020) och Lövsumpskog (9080) är också inom EU prioriterade naturtyper.

Bevarandemål

Arealen av Nordlig ädellövskog (9020) ska vara minst 1 hektar, arealen av Lövsumpskog (9080) ska vara minst 7,7 hektar, arealen av Näringsfattig bokskog (9110) ska vara minst 17,8 hektar, arealen av Näringsrik bokskog (9130) ska vara minst 24,7 hektar och arealen av Näringsrik ekskog (9160) ska vara minst 10,9 hektar. Nordlig ädellövskog (9020) får lov att utökas med 3,8 hektar på bekostnad av det som idag är utvecklingsmark, Lövsumpskog (9080) får lov att utökas med 10,1 hektar på bekostnad av det som idag är utvecklingsmark, och Näringsfattig bokskog (9110) får lov att utökas med 0,37 hektar på bekostnad av det som idag är utvecklingsmark. Naturtypen Svåmlövskog (9750/91E0) ska få lov att utvecklas med 1,1 hektar på bekostnad av det som idag är utvecklingsmark. Småskaliga naturliga processer, som t. ex. trädens föryngring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Naturtypernas hydrologi ska vara ostörd. Naturlig hydrologi och grundvattennivåer som skapar markfuktighet och rörligt markvatten ska påverka dynamik och struktur. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som sker regelbundet och/eller säsongsvist ska påverka dynamik och struktur i naturtypen Lövsumpskog (9080). Lövträd, inklusive ädellövträd, ska prägla skogen i hela området. Krontäckningen ska variera mellan tätare och glesare beskogad mark. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av områdets lövträd. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas ett buskskikt med olika växtarter. Det ska finnas följande strukturer/substrat: rikligt med gamla träd, liggande död ved och stubbar, stående döda eller döende träd, gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar och gamla hävdpräglade träd. Det ska finnas rikligt med träd med socklar och träd med hackspettsbohål. Solexponerade, varma och vindskyddade

miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag genom en mosaik av/variation mellan täta resp. öppna och glest beskogade delar, samt bryn, i hela området. Fuktig till blöt mark, t.ex. våtmarker/källor/utströmningsområden, ska förekomma i området, och förekomma rikligt i naturtypen Lövsumpskog (9080). Blommande örter, buskar och träd ska utgöra ett dominerande inslag i hela området. Gran, buskar och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området. Igenväxningsvegetation ska inte tillåtas förekomma i botten-, fält- eller buskskiktet. Det ska finnas många typiska arter inom främst följande grupper: insekter, lavar och svampar.

För naturtypen Nordlig ädellövsog (9020) finns följande typiska arter inom området: blåsippa, grov fjädermossa, gryinig filtlav, myskmadra, platt fjädermossa, rosa lundlav, skogsbingel, skogskorn, skogssvingel, storrams, tandrot, vårärt och vätteros.

För naturtypen Lövsumpskog (9080) finns följande typiska arter inom området: entita, gullpudra, kärffibbla, mindre hackspett, skärmstarr och stjärntmes.

För naturtypen Näringsfattig bokskog (9110) finns följande typiska arter inom området: bokkantlav, bokvårtlav, grov fjädermossa, gryinig filtlav, olivklotterlav, platt fjädermossa och rosa lundlav.

För naturtypen Näringsrik bokskog (9130) finns följande typiska arter inom området: bokkantlav, bokvårtlav, grov fjädermossa, gryinig filtlav, gulplister, gulsippa, myskmadra, platt fjädermossa, rosa lundlav, skogsbingel, storrams och tandrot.

För naturtypen Näringsrik ekskog (9160) finns följande typiska arter inom området: bokvårtlav, buskstjärnblomma, grov fjädermossa, gryinig filtlav, guldlockmossa, gulplister, gulsippa, myskmadra, platt fjädermossa, skogsbingel, storrams, vårärt och vätteros.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Nordlig ädellövsog (9020)

Naturtypen Nordlig ädellövsog (9020) är en liten naturtyp som bara finns i områdets östra del. Skogen är en blandning av lind, alm, ek och bok. Det finns rikligt med död ved och många torrakor. I fältskiktet växer storrams, skogsbingel och gulplister. Ostörd hydrologi är viktigt för naturtypen, och eftersom hydrologin i området är påverkad genom dikningar och liknande störningar har naturtypen därför en icke fullgod bevarandestatus i Torups ängar.

I områdets östra del finns två ytor som är utvecklingsmark mot Nordlig ädellövskog. Med rätt skötsel (se styckena Restaureringsåtgärder och Löpande skötsel) kommer dessa ytor förhoppningsvis att utvecklas till Nordlig ädellövskog.

Naturtypen Nordlig ädellövskog (9020) är en prioriterad naturtyp inom området och inom Natura 2000-nätverket.

Lövsumpskog (9080)

Naturtypen Lövsumpskog (9080) är, med något undantag, till stor del förekommande i områdets östra del. Lövsumpskogarna är delvis översilade med rörligt grundvatten, delvis med stillastående vatten. I områdets västra del är dikena relativt välunderhållna, vilket bidragit till varför naturtypen saknas i områdets västra del. På flera ställen finns socklar och grova alar. I naturtypen återfinns blanda annat majbräken, skogsbingel och skärmstarr.

De ytor av naturtypen som finns i området är påverkad av dikningar och annan mänsklig störning och har pga. detta inte fullgod bevarandestatus på alla ytor utom den allra nordligaste. Det finns även någon enstaka yta som saknar bedömd bevarandestatus. I områdets södra och centrala del finns två större ytor som är utvecklingsmark mot Lövsumpskog. Med rätt skötsel (se styckena Restaureringsåtgärder och Löpande skötsel) kommer dessa ytor förhoppningsvis att utvecklas till Lövsumpskog.

Naturtypen Lövsumpskog (9080) är en prioriterad naturtyp inom området och inom Natura 2000-nätverket.

Näringsfattig bokskog (9110)

Naturtypen Näringsfattig bokskog (9110) finns i områdets västra och centrala delar. Skogen består av bok med inslag av björk.

Det mesta av naturtypen innehåller för lite död ved, och har därför en icke fullgod bevarandestatus. Bara i områdets centrala delar finns mindre ytor av naturtypen som har fullgod bevarandestatus pga. mängden grova träd. Det finns även ytor som saknar bedömd bevarandestatus. I områdets södra del finns en mindre yta som är utvecklingsmark mot Näringsfattig bokskog. Med rätt skötsel (se styckena Restaureringsåtgärder och Löpande skötsel) kommer dessa ytor förhoppningsvis att utvecklas till Näringsfattig bokskog.

Näringsrik bokskog (9130)

Naturtypen Näringsrik bokskog (9130) finns i områdets centrala delar. De dominerande trädslagen är ek och bok, men gran har på flera ställen börjat vandra in i naturtypen. Det finns även inslag av björk. I naturtypens sydvästligaste ytor är mängden död ved låg, och har här icke fullgod bevarandestatus. Arter så som gulplister, skogsbingel och tandrot hittas i markskiktet.

Näringsrik ekskog (9160)

Naturtypen Näringsrik ekskog finns i områdets östra och södra delar. De östliga delarna innehåller många äldre träd och har utsatts för förhållandevis lite mänsklig påverkan. Hålträd finns. Naturtypen har en väldigt rik lavflora med bl.a. skrifflav, bokvårtlav och stor knopplav. Även intressanta mossor finns, t.ex. klippfrulania och guldockmossa. På de södra ytorna är de skogliga värdena inte lika fina med en blandning av ek, bok, hassel och sly, och här har naturtypen en icke fullgod bevarandestatus.

Naturtypen Näringsrik ekskog (9160) är en prioriterad naturtyp inom området.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Avverkning av skogsområden och trädmiljöer som hyser rödlistade arter eller potential för dessa inom eller i anslutning till området.
- Plantering, inklusive nyplantering eller återplantering, med barrträd.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning, vattenuttag, rensning, muddring (och uppläggning av muddermassor) eller breddning av diken/vattendrag. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i vattendrag, försurning eller eutrofiering.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) som skadar mark och vegetation från annan källa än från betande djur.
- Nedfall av luftföroreningar och luftburet kväve. Luftföroreningar kan även leda till försurning.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier inom områdets gränser eller i de omkringliggande skogarna och åkrarna.
- Terrängkörning.
- Plockning eller annan exploatering av den rödlistade floran i området.
- Spridning av invasiva arter, t.ex. jätteloka (jättebjörnloka).
- Avverkning av hålträd och kvarstående döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden.

- Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Brist på föryngring av nya träd som ska ta över efter de gamla träden i skogen.
- Isolering och fragmentering.
- Ett alltför tätt träd- och buskskikt.

Skydd och bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som behöver göras löpande.

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådas med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning eventuellt fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om **tillstånd inte kan ges** och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att uppföra byggnationer inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i

vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Torups ängar saknar utöver Natura 2000-statusen annat heltäckande områdesskydd, men i områdets östra del finns fyra Nyckelbiotoper: Röla skog, Söder Bolen och två grova spärrgreniga ekar som räknas som jätteträd. I områdets sydvästra del finns två ytor utsedda till Objekt med naturvärde med namnet N. Lilla Tostaröd. Torups ängar är riksintresse för naturvård, friluftsliv, och det rörliga friluftslivet.

Objektet kommer att läggas in som ett DOS-objekt (Digitalt områdesskydd) så att området utreds vidare för framtida skydd i form av naturreservat eller naturvårdsavtal.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De prioriterade åtgärderna i området är sådana åtgärder som skyddar de äldre ädellövträden, bidrar till bildandet av ersättningssträd för de äldre träden och bidrar till att återställa områdets naturliga hydrologi.

Restaureringsåtgärder

- Överföring av barrskog till ädellövskog vid tid för slutavverkning
- Varsam röjning kring äldre ädellövträd.
- Igenfyllning av diken till sådan nivå att ett naturligt flöde återskapas i de fall tidigare bäckfåror kan styrkas.
- Skapa stående och liggande, solbelyst, marknära död ved (t.ex. genom ringbarkning).

Löpande skötsel

- Fri utveckling av medelålders bestånd som redan gallrats en gång.
- Naturvårdsskötsel av områden med gamla ädellövträd där tidigare ängsbruk eller beteshävd rått.
- Gallring av ogallrade yngre och medelålders bestånd för att gynna framväxt av grovvuxna ädellövträd.
- Avverkning av uppkommande barrträd.
- För att utvecklingsmarkerna ska utvecklas till naturtyperna Nordlig ädellövskog (9020), Lövsumpskog (9080), Näringsfattig bokskog (9110) och Svämlövskog (91E0/9750) är det viktigt att de har en naturvårdsinriktad skötsel med försiktig plockhuggning, flerskiktad skog och att grova och gamla träd och död ved sparas.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- Artdatabankens information till Länsstyrelsen Skåne om rödlistade arter, GIS-skikt. Artportalen, Artdatabanken SLU.
- Länsstyrelsen, Bager. H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*.2009.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- Rödlistade arter i Sverige 2015, 2015. *ArtDatabanken SLU, ISBN: 978-91-87853-10-4*.
- SGU:s information om berggrund till Länsstyrelsen Skåne, GIS-skikt.
- SGU:s information om jordarter till Länsstyrelsen Skåne, GIS-skikt.
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Lövsumpskog, *Naturvårdsverket 2012. NV-04493-11*.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Nordlig ädellövskog, *Naturvårdsverket 2012. NV-04493-11*.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Näringsfattig bokskog, *Naturvårdsverket 2012. NV-04493-11*.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Näringsrik bokskog, *Naturvårdsverket 2012. NV-04493-11*.
- Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1 Näringsrik ekskog, *Naturvårdsverket 2012. NV-04493-11*.

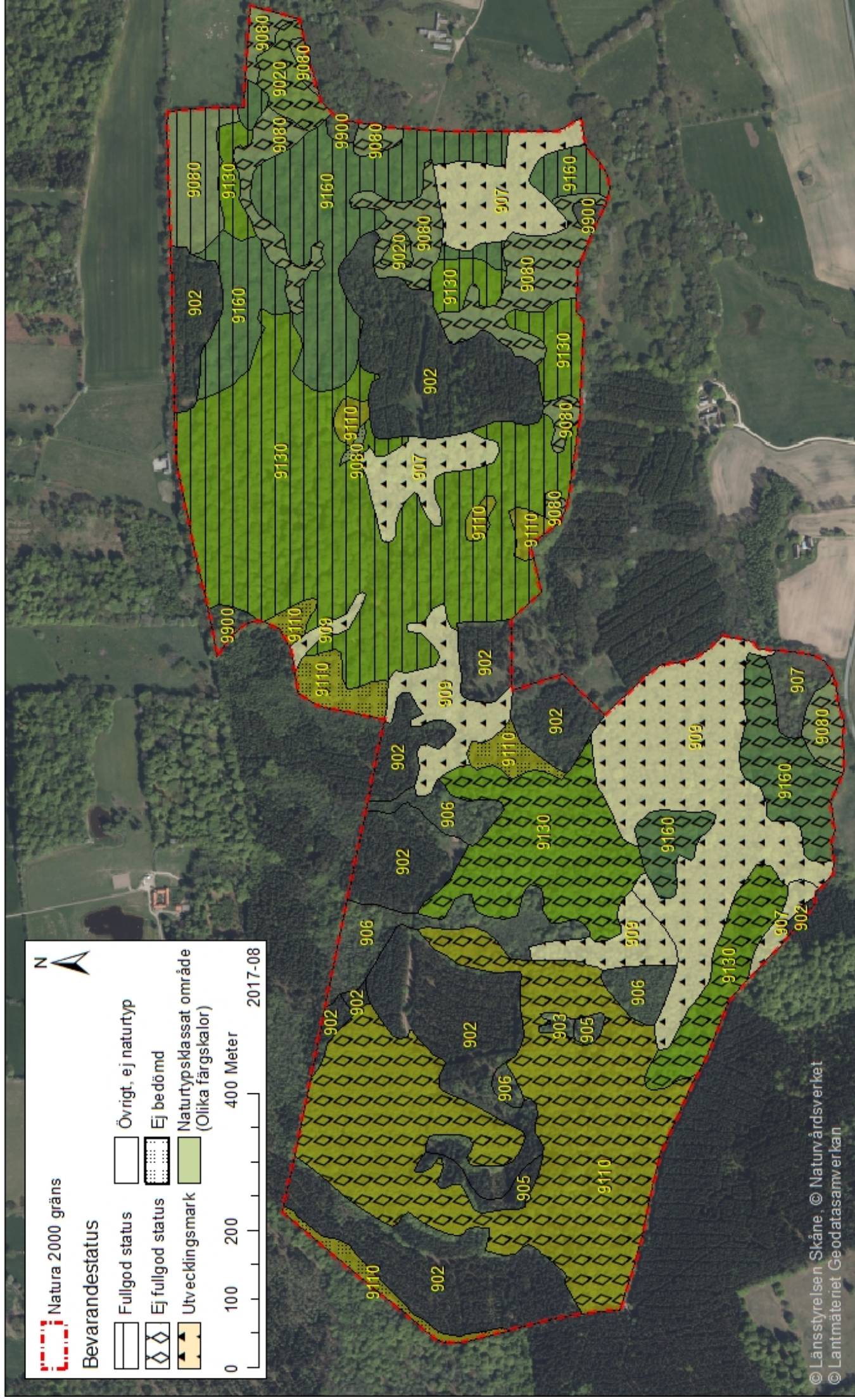
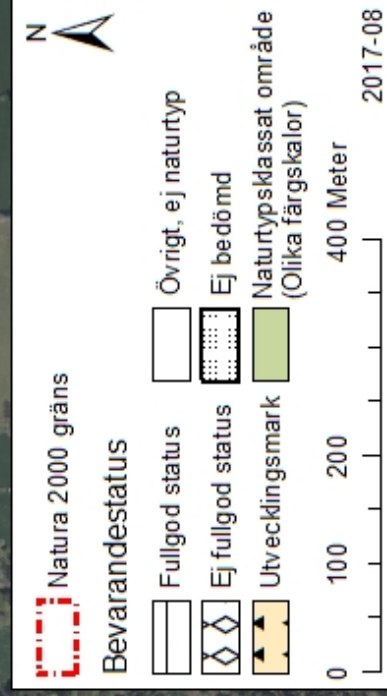
Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Johan Niss

Senast reviderad 2017-08-22 av Joel Jansson

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- *9020 – Boreonemoral ädellövskog.
- *9080 – Lövsumpskog.
- 9110 – Näringsfattig bokskog.
- 9130 – Näringsrik bokskog.
- 9160 – Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog.

*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000

Icke-naturtyper

- 902 – Granskog (>70% gran).
- 903 – Barrblandskog (tall & gran tillsammans >70% men ingen av dem ensam).
- 905 – Lövblandad barrskog (30 – 70% löv).
- 906 – Triviallövskog (>70% triviallöv).
- 907 – Ädellövskog (>70% löv och >50% ädellöv).
- 909 – Lövsumpskog (lövskog på blöt mark).
- 9900 – Ickenatura-skog.

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Naturtyp/Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan fakta
Kärlväxter	Desmeknopp	<i>Adoxa moschatellina</i>	NT
	Skogskorn	<i>Hordelymus europaeus</i>	VU
Insekter	-	<i>Cis rugulosus</i>	NT
	-	<i>Synchita variegata</i>	NT
	Bokskogsrödbeck	<i>Ampedus rufipennis</i>	VU
	Enbandad brunbagge	<i>Hypulus bifasciatus</i>	VU
	Prydnadsbock	<i>Anaglyptus mysticus</i>	NT
Lavar	Bokkantlav	<i>Lecanora glabrata</i>	NT
	Bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
	Grynig filtlav	<i>Peltigera collina</i>	NT
	Rosa lundlav	<i>Bacidia rosella</i>	VU
	Stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
Ryggradsdjur	Brandkronad kungsfågel	<i>Regulus ignicapilla</i>	F, VU
	Gulspurv	<i>Emberiza citrinella</i>	F, VU
	Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	F, VU
	Mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	F, NT
	Rapphöna	<i>Perdix perdix</i>	NT
	Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	F, NT
	Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	F, NT
Svampar	Sydlig sotticka	<i>Ischnoderma resinosum</i>	VU

Bevarandeplanen för Torups ängar

Syftet med Natura 2000-området Torups ängar i Simrishamns kommun är att bevara den med stora inslag av klubbsumpskog värdefulla sammanhängande ädellövskogen.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000- området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane